

EZ EMBER ISTEN FIA VOLT!

A munka kész, a megváltásnak
csodája elvégeztetett...
A megváltó az átok fáján
nagy kínok közt kiszzenvedett.
A nap letűnik fájdalmában,
a föld remeg és zeng az ég.
A bátor harcos félelmében
reszket, s a szeme fényben ég.

A gúnyolódók ajka néma,
szemük merően rámered,
előbb még büszkén gúnyolódtak,
most rémtől gyötört emberek.,
A marcona, s érzéketlen
katona szíve feldobog:
'Az Isten Fia volt ez ember!'
- ennél többet nem mondhatok.

Az Isten Fia volt ez ember!
- száll messze, időn s téren át -
Az Isten Fia volt ez ember,
ki viselt töviskoronát.
Az Isten Fia volt ez ember!
- kiáltja tenger és szelek, -
ki parancsolt a tengereknek
s az orkán néki engedett.

Az Isten Fia volt ez ember!
- kiáltják százan, ezren,
ki engemet is meggyógyított,
mikor feküdtem betegen.
Az Isten Fia volt ez ember,
ki az életnek Ura volt,
és feltámadván a halálból
legyőzött Sátánt és poklot.,

Az Isten Fia volt ez ember,
ki néked bűnös, megbocsát,
és ingyen örök üdvöt ad!